इत्यादिपर्व्वण्यास्तीके त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥

॥ सौतिरुवाच ॥ ततो निवेशाय तदा स विप्रः शंसितव्रतः। महीं चचार दारार्थी नच दारानविन्दत।

स कदाचिद्वनं गत्वा विप्रः पितृवचः स्मरन्। चुक्रोश कन्याभिक्षार्थी तिस्रो वाचः शनैरिव।

तं वासुकिः प्रत्यगृह्णादुद्यम्य भगिनीं तदा। न स तां प्रतिजग्राह न सनाम्नीति चिन्तयन्।

सनाम्नीं चोद्यतां भार्य्यां गृह्णीयामिति तद्यहि। मनो निविष्टमभवज्जरत्कारोर्म्महात्मनः।

॥ तमुवाच महाप्राज्ञो जरत्कारुर्म्महातपाः। किं नाम्नी भगिनीयं ते ब्रूहि सत्यं भुजङ्गम। १०५५

॥ वासुकिरुवाच ॥ जरत्कारो जरत्कारुः स्वसेयमनुजा मम। प्रतिगृह्णीष्व भार्य्यार्थे मया दत्ता सुमध्यमा। त्वदर्थं रक्षिता पूर्व्वं प्रतीक्षमो द्विजोत्तम।

एवमुक्त्वा ततः प्रादाद्भार्य्यार्थे वरवर्णिनीं। स च तां प्रतिजग्राह विधिदृष्टेन कर्म्मणा।

इत्यादिपर्व्वणि आस्तीके चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥

सौतिरुवाच। मात्रा हि भुजगाः शप्ताः पूर्व्वं ब्रह्मविदाम्बर। जनमेजयस्य वो यज्ञे धक्ष्यत्यनिलसारथिः।

तस्य शापस्य शान्त्यर्थं प्रददौ पन्नगोत्तमः। स्वसारमृषये तस्मै सुव्रताय महात्मने।

स च तां प्रतिजग्राह विधिदृष्टेन कर्म्मणा। आस्तीको नाम पुत्रस्य तस्यां जज्ञे महामनाः। १०६०

तपस्वी च महात्मा च वेदवेदाङ्गपारगः। समः सर्व्वस्य लोकस्य पितृमातृभयापहः।

अथ दीर्घस्य कालस्य पाण्डवेयो नराधिपः। आजहार महायज्ञं सर्पसत्रमिति श्रुतिः।

तस्मिन्प्रवृत्ते सत्रे तु सर्पाणामन्तकाय वै। मोचयामास तान्नागानास्तीकः सुमहातपाः।

भ्रातॄंश्च मातुलांश्चैव तथैवान्यान्स पन्नगान्। पितॄंश्च तारयामास सन्तत्या तपसा तथा।

व्रतैश्चविविधैर्ब्रह्मन्स्वाध्यायैश्चानृणोऽभवत्। देवांश्च तर्पयामास यज्ञैर्विविधदक्षिणैः। १०६५

ऋषींश्च ब्रह्मचर्य्येण सन्तत्या च पितामहान्। अपहृत्य गुरुं भारं पितॄणां शंसितव्रतः।

जरत्कारुर्गतः स्वर्गं सहितः स्वैः पितामहैः। आस्तीकश्च सुतं प्राप्य धर्म्मंचानुत्तमं मुनिः।

जरत्कारुः सुमहता कालेन स्वर्गमीयिवान्। एतदाख्यानमास्तीकं यथावत्कथितं मया। प्रब्रूहि भृगुशार्दूल किमन्यत्कथयामि ते।

इत्यादिपर्व्वणि आस्तीके पञ्चदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥

शौनकउवाच ॥ सौते त्वं कथयस्वेमां विस्तरेण कथां पुनः। आस्तीकस्य कवेः साधोः शुश्रूषा परमा हि नः।

मधुरं कथ्यते सौम्य स्वल्पाक्षरपदं त्वया। प्रीयामहे भृशं तात पितेवेदं प्रभाषसे। १०७०

अस्मच्छुश्रूषणे नित्यं पिता हि निरतस्तव। आचष्टैतद्यथाख्यानं पिता ते त्वं तथावद।

॥ सौतिरुवाच ॥ आयुष्मन्निदमाख्यानमास्तीकं कथयामि ते। यथाश्रुतं कथयतः सकाशाद्वै पितुर्मया।

पुरादेवयुगे ब्रह्मन्प्रजापतिसुते शुभे। आस्तां भगिन्यौ रूपेण समुपेतेऽद्भुतेऽनघ।

ते भार्य्ये कश्यपस्यास्तां कद्रूश्च विनता च ह। प्रादात्ताभ्यां वरं प्रीतः प्रजापतिसमः पतिः।

कश्यपो धर्मपत्नीभ्यां मुदा परमया युतः। वरातिसर्गं श्रुत्वैवं कश्यपादुत्तमञ्च ते। १०७५

हर्षाद्भ्यधिकां प्रीतिं प्रापतुः स्म वरस्त्रियौ। वव्रे कद्रूः सुतान्नागान्सहस्रं तुल्यवर्चसः।